

27 Mayıs'ta Yassıada Yasta; Ülke Demokrasisi Hala Hasta!

Uzun Yansınlar

CHP BU SEÇİNCİLİĞİ "SAV" ABİLİR Mİ?

CHP'nin "din de bizim, devlet de bizim çekil aradan" afişi hayli çürekâr bir girişimdir. Ancak, bu iddiası Önder Sav'ın hacca gitmek isteyen yine CHP üyesi Mustafa Ünal adlı vatandaşın "Boş ver. Araplara para kaptırma." diyerek alay etmesiyle bir anda söndü. Zira, Ünal, hacca gitme ısrarını "yaşım 80'e gidiyor. Bir ayağım çukurda." diyerek sürdürmesi üzerine sözlerini "Bakarsın orda Muhammed bırakmaz seni. Buraya göndermez seni." diyerek sürdürüyordu. CHP'nin en üst düzey yöneticilerinden ve Parti Genel Sekreteri Önder Sav'ın hakaret dolu bu sözleri üzerine ne Sav'dan ne de partinin yetkili organlarından bir açıklama gelmedi.

Burada, sadece CHP'li Sav değil, CHP'nin seçkinci-elitist zihniyet yapısı da bir kez daha yakayı ele veriyor. Bu kafa yapısının, Arap dünyasıyla, Müslümanlarla reelpolitik düzlemde dahi siyaset üretmesi mümkün mü? Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu bir siyasetçinin özündeki bu **iki yüzlülük** nasıl bir adalet düşüncesini hayata geçirebilir. Milleti dinî, dindarlığı seçkinler nezdinde, hep **'aşagılama nedeni'** sayıldı. Halkın partisi CHP'ye göre dindarsanız; aşagılanmayı, tahkir edilmeyi, toplum dışına itilmeyi hak ediyorsunuz. Oy yetkisi olmasaydı CHP bu milleti ne yapardı acaba?

CHP'nin lider konumunda olan sözcülerinin hayat tarzları ile milletin hayat tarzı ve statüsü arasındaki derin uçurum ile CHP'ye toplumun ezilmiş, fakir kesimlerinden değil de, komprador, jakoben, burjuva kesimlerinden daha fazla oy çıkması; CHP'nin elitist bir burjuva partisi olduğunun açık delilleri. CHP'yi **beyaz Türklere** başkası da kaale almıyor görünüyor.

Sahi milyonlarca müntesibi olan bir dinî, onun peygamberi ve mensuplarını tahkir edenler, siz kaç kişiniz?

27 MAYIS'TA YASSIADA YASTA; ÜLKE DEMOKRASİSİ HALA HASTA!

Modern Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk resmi darbesi olan 27 Mayıs'ın üzerinden geçen 48 yılın sonunda ülke olarak elde halen tamamlanmadığımız bir demokrasimiz, refah ve gelir seviyemiz, doğru dürüst tanımlanmış laikliğimiz, sosyal ve hukuk devletliğimiz ve iki yüz yıllık Avrupa maceramız var. "Türk'ün büyük ülküsü" olarak takdim edilen muasır medeniyetler seviyesiyle aramızdaki mesafe kısalıkça ülkenin tarihi ve talihî üzerine karabasan gibi çöken "mutlu azınlık" da ülkenin gelişen çapına mukabil birkaç beden kısa gelir oldu. Adnan Menderes ve arkadaşlarının idamı gerçek bir sembolizmin ifadesidir zira millete unutulmaz bir ders vermeye kararlı olan rejimin bekçilerinin bundan sonraki her seçimi müteakip kaybedilen siyaset mevzilerini bu defa cebren ve hile ile ele geçirme çabasına karşı duruşun ta en başından önünü kesmeye matuf bir harekettir. Yassıada'nın bir demokrasi müzesine çevrilmesi yahut Mayıs'ın "demokrasi bayramı" olarak kutlanması da milletin iradesi üzerine kurulu olduğunu söyleyen bir sistemin tıkanmışlığını ve zorbalığını unutturmaz. Darbelerin yalnızca siyasi hayatımıza değil aynı zamanda toplumsal hayatımıza da etkileri büyüktür. Zaman gazetesinde çıkan habere göre öğrendiğimize göre mesela, darbeciler sonradan mahkûm edilen siyasilerin mektuplarına kadar sansür uygulamışlar ve hatta aralarındaki ihtilaflar yüzünden darbenin ardından birbirlerine kastetmişlerdir.

Egemen güçlerin, modern tarihimizde hiçbir zaman olmadığı kadar batıyla arasının açıldığı bir dönemden geçtiğimiz vakıysa da, Avrupa projesini onlar adına üstlenen "eski-İslamcı" hükümetle olan kavgalarında yarın öbür gün kimin hangi safta yer tutacağını kestirmek son derece güç. Demokrasi oyununu her kaybedilen taştan sonra yeniden yapıp-bozan bir muzıkçı çocuk edasıyla elitler, kendilerini ve de maalesef ülkeyi giderek daha büyük bir kapana kısırdıkları ise batının artan müdahaleciliği kendilerine dokunduğunda fark ediyorlar. Müslümanlarımıza 27 Mayıs'ın yıldönümünde, Menderes'ten bu yana ülkedeki muhafazakâr eğilimin ve "demokratik" değişimin boyutlarının büyümesine kapılmadan "artık bir darbe olmaz" kandırmacasına düşmemeleri gerekir. Söz konusu ülke Türkiye olduğu sürece, kimin nerede ve ne zaman yaptığı dahi anlaşılamayan bir darbe her zaman olabilir. Son olarak, fiilen katli döneminden "siyaseten katli" dönemine geldiğimizi ve batıda meşruiyetini halktan alamayan meş'umların sıkça başvurduğu bir yöntem olan "character assassination" yani karakter suikasti ile netice almaya çalıştıklarını hatırlatırız, yetki ve sorumluluk makamında olanlarımıza duyurulur. Yapıp ettiklerine dikkat etsinler diye...

Eski Başbakan Adnan Menderes